

Folketinget, som dog først faar denne Sag om et Par Dage — i Dag skrive vi den 19de — altsaa den 20de eller 21de — skulde kunne behandle denne store Sag til Ende i de faa Dage, der ere tilbage, sammen med alle de andre store Sager, der ere til Behandling. Dette høje Ting har jo brugt 2 Maaneder. Sagen blev jo fremlagt her den 25de Januar, og Fler-tallet, som jo egentligt er enig med Rege-ringen, og som man skulde tro maatte kunne fremme Sagen med den største Hurtighed, har altsaa brugt 2 Maaneder. Hvorledes skulde saa Folketinget, selv om det havde den bedste Villie, kunne gennemføre Sagen i Løbet af 8 Dage? Det er utænkeligt og det saa meget mere, som der jo, som bekendt, staar meget stærkt modsatte Anskuelser mod hinanden med Hensyn til disse Takstbestemmelser. I Kommissionen var der jo ikke mindre end 4 afvigende Meninger herom, og det er jo givet, at de ville komme til Orde i det andet Ting. Derfor er det, bortset fra alle mulige politiske Hensyn, bortset fra al Nød og Trang, aldeles utænkeligt, at denne Lov skulde kunne gaa igennem Folke-tinget paa en Uges Tid. Derfor gentager jeg, at der er ingen anden Udvej end at forlænge den nugældende Takstlov for et Aar, hvilket jeg derfor meget vil anbefale.

Tolderlund: Over for det ærede 1ste Medlem for 7de Kreds (Madsen-Mygdal) vil jeg bemærke, at ligesom jeg ved 1ste Behandling fandt det mindre heldigt, at hvad der foregik i Kommissionen blev fremdraget her i Tinget, finder jeg det endnu mere uheldigt, naar det ærede Medlem tillader sig at fremdrage, hvad der er passeret mellem Personer i Udvalget. Jeg skal derfor ikke indlade mig paa en Debat med det ærede Medlem herom, men jeg vil udtale, at jeg ingenlunde er i Overensstemmelse med hans Udtalelser om dette Forhold.

Ordføreren (Hedemann): Jeg skal ikke forlænge Debatten meget og skal navnlig ikke blande mig i den Strid, der hersker inden for Kommissionen og mellem Kommissionen og den højtærede Minister. Jeg er ikke Medlem af Kommissionen og kan derfor ikke tale med om de Ting. Jeg er ganske vist bleven vejledet af Kommissionsmedlemmer baade her i Salen og Udvalget med Hensyn til, hvad der nogenlunde er foregaaet, men jeg skal ikke tage nogen Stilling der. Det gør mig meget ondt, at min ærede Nabo til venstre (H. N.

Hansen) stiller sig saa afvisende, jeg havde dog efter hans Udtalelser ved 1ste Behandling troet, at han vilde gaa ind paa Realiteten. Det ærede Medlem udtalte nemlig den Gang om et enkelt Punkt, at det kunde han tiltræde; han udtalte om Godstakstforhøjelsen, at det var det, man var bleven enig om i Kommissionen, og han kunde forsaavidt anbefale det. Jeg havde derfor haabet, at det ærede Medlem vilde gaa ind paa en Forhandling om Realiteten, medens han nu har indskrænket sig til sammen med sine Meningsfæller i denne Sag kun at stille Forslag om, at den nuværende Lov skal gælde et Aar længere. Jeg maa i den Henseende henholde mig til, hvad der er fremkommet fra det ærede 2det Medlem for 3die Kreds (Tolderlund). Jeg kan ikke se, at vi have nogen Sikkerhed for, at Loven, naar vi vedtage den for et Aar ad Gangen, saa ikke vil komme til at gælde længere. Det ærede 1ste Medlem for 7de Kreds (Madsen-Mygdal) mente, at der ikke var nogen Fare ved at forlænge Loven for et Aar, det var kun en Gang for alle 1,800,000 Kr., som man ikke fik ind i Statskassen; men der er jo ikke Spor af Sikkerhed for, at vi om et Aar kunne faa et Lovforslag vedtaget, som sætter en ny Lov i Stedet for den nugældende. De ærede Medlemmer, som have talt fra Kommissionens Standpunkt eller fra den ene Side af Kommissionens Standpunkt, nemlig det ærede 10de kongevalgte Medlem (H. N. Hansen) og det ærede 1ste Medlem for 7de Kreds, fastholdt jo, — særlig det sidstnævnte Medlem sagde det ganske bestemt — at de ikke kunde tage Standpunkt til Takstloven, før man var færdig med Overvejelserne angaaende Organisation. Hvorledes kan det ærede sidstnævnte Medlem saa vente, at Rigsdagen, naar den højtærede Minister af Kommissionsbetænkningen vil udtage Takstloven til Behandling, i næste Samling vil kunne tage Standpunkt til Takstloven uden at faa hele Administrationsloven med paa samme Tid? Jeg synes, at det er en ulogisk Tankegang hos de Herrer, naar de tro, at man næste Aar kan faa en Takstlov, uden at man samtidig faar Administrationsloven.

Saa klagede det ærede Medlem over, at man ikke tog Hensyn til Folketinget, naar dette kun fik 8 Dage til at behandle denne store Takstlov; men det ærede Medlem maa dog erindre, hvorledes Landstinget bliver behandlet. Landstinget kommer i Morgen til 1ste Behandling af Finansloven. Man skulde dog tro, at Finansloven